

गेन जायतेरे तसो बुधिं ॥ २५ ॥ पीता निशाया पयसानेरा संजात वेशे विफल सभ
 ज्ञा ॥ वध्रातिवीजं सहसा प्रवंडं सेतु र्यथा निर्जरिणी प्रवाहं ॥ ३० ॥ हीरगावज्रस्य व
 द्वासमा तुलं ज्वालु मूलं सयमेव पृष्टा ॥ यस्ते न पादौ परिलिप्यतेरेतो नतस्य
 अवते कदापि ॥ ३१ ॥ आदित्यवाराह जस प्रपरी ॥ ब्रह्मस्य वीजं विनिधाय वक्त्रे ॥ ज
 यत्पकांडं सुरता वताने देवारि मंत्री श्वर तीव्र वेगं ॥ ३२ ॥ कौशुभते लेन विलिप्य
 पादौ यदृच्छया दिव्यति कर्द्धवीर्यः ॥ पुनर्नवा हर्षा विलेपनाद्वा जहाति वीर्यं न कदा
 विदेव ॥ ३३ ॥ श्वेतेषु पुरवां सरसां गृहीत्वा पुष्पां यो गे पुरुषस्य कदा ॥ कुसोका रि १
 वति तस्य च केपु वद जयत्मा भुमनो जयोज ॥ ३४ ॥ आदाय हृद्येतर काक जंघा मू
 लं सितांभो ॥ रुह केशरं व ॥ तौड सापिष्टा परिलिप्य नाभिं संभं प्रयाया तु ॥ प्रस

पं.सा:

वीजः ॥ ३५ ॥ इति वीर्यास्तंभनसमुद्देशः ॥ ॥ मंजिष्ठुजोयस्व वासितभानुमूलेः स्वांगो
थशोरिगतयुतेः समकुष्ठके ॥ ॥ धत्वा ललाटे तिलकं धत्तत्रो लोकत्रयं वश्यं मंजिष्ठुजोयस्व ॥
३ ॥ मूलं जटानगरमेव विषादिगतां पंचांगं निजशरीरमलेतमेव ॥ एकीकृतानि
मधकनादिवशेषकुजस्य कुर्वन्ति वक्रतिलकैर्न वश्यं जगंति ॥ ३७ ॥ गिरोचना च सुमंशोति
तमविनायास्तस्याः सदैव तिलकैः कुरते वशित्वं ॥ वात्स्यायनेन बहुधा प्रमदजनेनाज्ञां सोभाप्य
कृतमपि धये प्रकटीः धत्तोलो ॥ ३८ ॥ इति तिलकसमुद्देशः ॥ ॥ चेतःशिलायुवति केशरौ
चनाभिर्यालोचने वनशरैश्च तिसंशुखस्था तस्याः सदा सख्यतिथं मनुष्यायोगो
यमत्र लिखितो हरमेखलायाः ॥ ३९ ॥ मनःशिलादिभिः समभागपिष्टैः कृत्रवर्जितैः क
रणीयातयैः कंजैः लपिधेयं तेनो जगन्मित्रार्थः ॥ चेतःशिलासफलित्वा विप्रधयो गो
रोचना च गजकेशरैः रंजम्ब ॥ एकीकृतं विहितो नयनो जगन्मित्रार्थः कांतगोरुत्तिल
वशांतं करोति ॥ ४० ॥ इति जटानसमुद्देशः ॥ ॥ कुष्ठोत्पलं मधककरस्य वपुःशुभं सुखं तथा

रामः

११

नगरजं सितकण्ठजं ॥ यस्याः शिरोगतमिदं विहितं सुचूर्णं हस्ती भवेत्सालहरणीलवि
त्रं ॥ ४१ ॥ इति चूर्णसमुद्देशः ॥ ॥ भृगुस्य पुत्रः पुंगवस्य कर्मसु पुत्रं स्थानामिकासु धिर
कर्णमलस्वर्जं ॥ एते कितप्यविधिनाप्ययमभरणाद्वा कुर्यन्ति वस्य मास्वलेन गदय
कस्मात् ॥ ४२ ॥ सत्येन पाणि कमलेन रत्नावसाने वामं विलं पतिपदं सहस्रैव यस्याः ॥ का
मी प्रयोगानि पुनः पुरुषा विवस्यन्ते स्येव सा भवति नेव किलात्स भावा ॥ ४३ ॥ संभोग
शेष समये निज कीर्तयेत्तुं या कामिनी स्पृशति वामपदा बुजेन ॥ तस्यापतिः सपदि
विंदति दास्य भावं जीरां सुतेन कथितं किल योगरथः ॥ ४४ ॥ पद्मा शिपे वन
दनानि सामानि नित्यातत्र त्रिभागतुलितं फलिनी वदत्वा पिष्ट्वा विलिप्य भजते
मदनां केशयप्रत्यहं एव स भवेन्मदनपृथिव्यं ॥ ४५ ॥ सिद्धयसाहिक कपोतम
लानि पृष्ट्वा लिंगविलिप्य तरुणी वरभेन्नराया ॥ सान्यं न जातिपुरुषं मनसा पितृ

पं.सा
१२

नि

नंदासिभवेदपिमनोहरदिव्यमूर्तिः॥४६॥ ५॥ कौमोदुघनसारमधूनिपिष्टा। लप
धनोनिधवतंविदधीतपस्याः॥ अक्रायसा। केसुमंसायकसन्ततांगीवश्यामवे
द्विरतंनहिंसायात्र॥४७॥ गोरयनाशिशिरदीधितिशंभुवीजैः कर्पूरचंदन
युतेः कनकद्रुमैश्च॥ लिप्तध्वजः परिरमत्यवलांनोयांतस्याः सखदहदयावु
रुहत्वमेति॥४८॥ सिंघृत्यकुशसमजाजनपिष्यलीभिर्मजिष्टकंसहयफेरा
कपोतविडिः॥ जातिभवंतुकुसुमं च दलं च दत्वा सिद्धार्थमात्रिकयुतेरतिमूढ
पिष्टैः॥४९॥ एतेनलिंगपरिलेपनकंविधायसंसेवयन्निधकवतंमाहिरायतह्याः
॥ वप्रपत्वमेति यद्वितानियनंज्ञशार्द्धादित्याहसत्यभारिगतिः किलमूलदेवः॥५०॥
इतिलिंगलेपसमुद्देशः॥ इति श्री कविविश्वरज्योतिरीश्वरविरतेपंचसायकेतृती
यः सायकः॥३॥ ॥ मयमदपदमादो प्रस्तवेति दिवारंतदुबालिश्वनीयं प्रोपदंतत्रप

गुजराती साहित्य संस्कृत

ताम
१२